

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

19 מרץ 2019

תמ"ש 59564-12-18 ואח' נ' כ.

לפני כבוד השופט ארז שני

התובע: ה. כ.

נגד

הנתבעת: ק. כ.

נוכחים:

התובע וב"כ - עו"ד אברהם קורחוב

הנתבעת וב"כ - עו"ד נקר

החלטה

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33

1. לפניי תובענה אשר עותרת למעשה להעביר את המשמורת לידי התובע, לאחר הליך הכנה או לחילופין לכוף בסנקציה אם לציית למלוא הוראות מכוון "מפגשים" אף לחייב את האם במלוא עלות הטיפולים בחידוש הקשר.

2. בין לבין, שלח אלי בא כוחה הנוכחי של האם ואין הוא הראשון במספר, הודעות שהן בעיקרון צירוף מכתבים של הקטין הבוגר בן ה-16 ושל מי מהמורים, את הדברים סיכם הוא למעני עו"ד נקר גם בדיון היום, באומרו שהילד מביע מצוקה רגשית, שכן לשיטתו אין מקשיבים לו במכוון "מפגשים".

3. העברת משמורת אינה עניין של מה בכך, בוודאי כאשר היא נעשית לעניינם של קטינים בני 10, 14 ו-16 אשר משך שבע שנים טוען האב כי האם גורמת לניכור הורי כלפיו.

במילים אחרות, אם צריכים אנו וצריכים אנו להתחשב ברצונו של קטין, מדובר בעצם בדרישה להעברת משמורת ובניגוד לרצונם המפורש של הקטינים.

4. על-מנת שלא להאריך בהחלטה זו מפנה אני את הצדדים לשני פסקי דין אשר ניתנו: האחד, בעמ"ש (ת.א) 60592-03-15; השני ברמ"ש (י-ם) 55946-11-16.

שני פסקי הדין עוסקים בשאלות של ניתוק קשר בין קטין לבין הורו, גם בשאלות של ניכור הורי ולמעשה החפץ לדעת את כללו של דין יפנה ויקרא שם. אין בדעתי אגב החלטה זו להפנות לכל אחד ואחד מסעיפי פסק הדין שהבאתי לעיל.

5. אומר כי ניכור הורי הוא התנכרות של קטין לאחד מהוריו ללא הצדק סביר.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

19 מרץ 2019

תמ"ש 59564-12-18 כ. ואח' נ' כ.

- 1 אם צריך אב "להילחם" שבע שנים לקשר עם ילדיו וההסברים אשר ניתנים לי מתחלפים כפעם
2 בפעם, אך הם כשלעצמם אין בהם כדי להצדיק ניכור הורי וראה, למשל, השאלה האם הילדים
3 נותרים בבית כשהאב בבית הכנסת אם לאו או ההסבר כיום שמובא מפי הקטין בן ה- 16 ולפיו
4 הוא במצוקה בגלל אביו, כי במכון "מפגשים" אין שומעים די את קולו.
5
- 6 אמרתי בעבר כי הכלל של שופט אחד למשפחה אחת "מייבא" אל תוך הדיון את ההיסטוריה
7 המוכרת של המשפחה מתיקים קודמים.
8
- 9 אני סבור כי התופעה של שימוש בקטינים כדי להצדיק ניכור הורי אינה חדשה והורה אינו יכול
10 "להסתתר" מאחורי כתפי הקטינים ובמיוחד כאשר הוא משמורן ולומר "אני רוצה, זה הם לא
11 רוצים" וזאת כאשר הצדקת אי רצונם היא בנימוקים שנשמעים יותר כמס שפתיים מאשר
12 כנימוקים רציניים.
13
- 14 המטפלים בתופעת הניכור ההורי ואכן, אני סבור בהצטרפות הנתונים הקיימת כעת, כי האם היא
15 הורה מנכר, מחמת חרדות כנראה בלתי רציונאליות כלפי האב והרי היא עצמה טוענת למצבה
16 הנפשי הקשה וכו', מכירים את התופעה ולפיה במקום מסוים כבר אין ההורה המנכר צריך לעשות
17 דבר. ה"קטין" רץ לבד ועושה זאת בצורה בוטה הרבה יותר מאשר ההורה המנכר לפעמים וכדי
18 כך יוצאים הדברים לעתים משליטה שלא תמיד גם ההורה המנכר יכול לסייע באמת להחזיר את
19 ה"גלגל" אחורה.
20
- 21 גם אם כזה הוא המצב, עדיין, תפקידו של הורה משמורן והורה מנכר ביתר שאת, לשאת בעיקר
22 האחריות, ליתן "ברכת דרך" ולעשות מעל ומעבר לתיקון המעוות.
23
- 24 כתבתי בעבר כי במסגרת הדין הקובע זכויות וחובות לקטין, קטין אינו רשאי גם אם אין למי
25 מהוריו תרומה לעניין זה, להחליט שהוא מנתק את הקשר עם מי מהוריו.
26
- 27 אם זוכר אני נכון, המקרה שלפניי לא מקרה ראשון בו לכאורה מתקיימות הוראות בית המשפט,
28 הקטינים מופיעים לטיפול והם, פשיטא, מסרבים להשתתף בו או "מדקלמים" כי אין הם רוצים
29 בקשר עם אביהם.
30
- 31 למעשה, קריאת תגר על הדין ועל ההורה מצד קטין, האומר "לא אציית להחלטות בית המשפט
32 ולא אציית לגורמי המקצוע" יש בה כדי גרימת נזק עצמאית לקטין והיא יוצרת בעיות עם גבולות,
33 מעצימה את הקטין מעבר לצורך המציאותי בכך והפסיקה עמדה על הדברים ולא כאן המקום
34 לחזור עליהם.
35

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

19 מרץ 2019

תמ"ש 59564-12-18 כ. ואח' נ' כ.

14. כאשר מכנה עורך הדין נקר ובהגיונותו אומר הוא שמדובר בביטוי שלו, את שיטת הטיפול במכון אשר נקבע והומלץ על-ידי שירותי הרווחה כ"טרור" וכאשר אומרת האם במפורש כי צריך לטפל במקום אחר, למעשה מביעה האם בלשונה שלה ובקולה, בניגוד לדברי בא כוחה, אמירה מפורשת שאין היא מאמינה במכון ואינה רוצה לשתף פעולה עם אותם "מאיימים" ועוד.
15. הפער בין עמדת בא כוחה של האם המבין שמשניתנה ההחלטה לטיפול צריך לציית לה והדרך היחידה לביטולה היא כדון, אני מבין את דברי האם כהבעת התנגדות פנימית לעצם הטיפול במכון.
16. בטוחני שהמסר של האם, הרואה במכון מקום אימים ובאב "דמון" מחלחל על נקלה על הקטינים והרי היא עצמה אומרת שהקטינים כועסים על אביהם כי הדין פוגע באם והרי לך ניכור הורי למהדרין, כך שלמעשה ניתן לסבור בקלות שצודק מכון מפגשים בהודעתו מיום 06.03.2019 כי למעשה לא רק שהאם אינה נותנת "ברכת הדרך" לחידוש הקשר בבחינת "אחת בפה לבית המשפט ואחת בלב", אלא שלמעשה אומר שזה כמעט כפי הדגם הקיים, היא אומרת במפורש שדעתה היא שאין להכריח את הקטינים להיות בקשר עם אביהם, יש להחליף את מקום הטיפול במקום טיפול אחר וכך, לעת הזאת וכמאמר העממי – "הפריץ ימות, הכלב ימות" והניכור ההורי יימשך לשנתו השביעית או השמינית.
17. צריך להבין שתחושתו הסובייקטיבית של הורה, ההופך את האחר ל"דמון" ומעצים דברים של מה בכך כדי ליצור צידוק לניכור הורי מוכרת בפסיקה ובמחקר והעובדה שלאם חרדות סובייקטיביות כאלה או אחרות, אין בה להצדיק את הניכור ההורי בו היא פועלת.
18. כאשר אומרת לי האם וכבר כיניתי את הדברים "מס שפתיים", כי צריך להיות קשר עם האב כדי שהילדים ילמדו לא לבסס מערכות הוריות כפי שהוא חווה, יש למעשה במילים "דמוניזציה" נוספת כלפי האב.
19. כאשר נטען מפי האם במפורש כי הטיפול במכון "מפגשים" לא יעזור, יש בכך מעין הצהרה לאי שיתוף פעולה.
20. ער אני לכך שגילו של קטין הוא גורם משפיע וחשוב בדרך בה יש לטפל בניכור הורי או בכל ניתוק קשר שהוא.
- כתבתי בשעתו כי כאשר פונה הורה לעניין ניכור הורי כאשר קטין בן 17, הדבר מאוחר מדי. מאליו ברור שהקטינה בכאן בת ה- 10 אינה יכולה להחליט שהיא לא מוכנה להיפגש עם אביה ולא יאופשר לאם לחבל בקיום המפגשים בכל דרך שהיא.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

19 מרץ 2019

תמ"ש 59564-12-18 כ. ואח' נ' כ.

- 1 21. מידת התפר הבעייתית היא בילדים, למשל בני 14 ומתוך הבנה שלאחים גדולים בהם קשה יותר
2 לטפל, יש השפעה על אחיהם הקטנים, הרואים באחים הגדולים לא פעם ולא פעמיים מודל
3 לחיקוי.
4
- 5 22. כאמור, משהוריתי על טיפול במכון "מפגשים" לא יכולה האם לומר היום שיש לחזור אחורה
6 ולבטל את הטיפול, שעה שהיא עצמה מחבלת בו.
7
- 8 23. ביטול החלטות בית המשפט נעשה בדרכים הקבועות בדין ולא בעשיית דין עצמית ולצד, תופעות
9 של ניכור הורי מאופיינות גם בהכבדה ככל שניתן על ההליך הטיפולי, לבל חלילה, בעיני ההורה
10 המנכר, יחודש הקשר.
11
- 12 24. ביני לביני חושש אני שבסופו של יום ייוואש האב ונגיע למצב של יתמות פסיכולוגית חלילה, כאשר
13 תודה לאל גם האב וגם הילדים חיים וקיימים.
14
- 15 25. הודיע מכון מפגשים כי הילדים הגיעו והודיעו שאינם מתכוונים לקיים פגישה וגם לא יגיעו
16 לקליניקה וכי לא ניתן היה להשיג את האם.
17
- 18 יכולתי על נקלה לסבור כי מקרה הוא. אלא שהמכון כותב במפורש כי מדובר בדפוס התנהגות
19 חוזר של האם וכאשר היא רואה במקום הטיפול מקום של "טרור", אין פלא שלשיטתה היא
20 נלחמת ב"טרוריים".
21
- 22 26. נחזור אל הברור מכל – שעה שהדעת נותנת שהאם היא גורם מנכר המפריע לטיפול או לפחות אינו
23 משתף פעולה עמו ומשעה שבא כוח האם מסביר כי אין בדעת האם להפר את החלטות בית המשפט
24 או להפריע לטיפול, אזי טרם אפנה לסנקציה חמורה יותר רצוני לשמוע עדות מטעם מכון
25 "מפגשים" **ועדות זו בדעתי לשמוע בבחינת הוכחות בתיק, ביום 05.05.2019 בשעה**
26 **11:30.**
27
- 28 27. לעת הזו ניתן בזאת צו כלפי האם, המחייב אותה ואת הילדים להשתתף בכל טיפול ולציית לכל
29 הוראה של מכון "מפגשים", אף לדאוג לכך שהילדים לא יודיעו למכון "מפגשים" כי אין הם
30 משתתפים בטיפול או לא מציינים למי מהוראותינו. כמו כן מחייב אני את האם להיות זמינה
31 בטלפון במהלך כל טיפול או מפגש המתקיים במכון "מפגשים".
32
- 33 תפר האם את הוראתי זו, כולה או חלקה, תישא היא בסנקציה כספית בגובה 1,000 ₪ לכל מפגש.
34
- 35 28. אשר לשאר העתירות בכתב התביעה – אלה ידונו במהלך ההליך.
36

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

19 מרץ 2019

תמ"ש 59564-12-18 כ. ואח' נ' כ.

29. אל יהא ספק – צריכים הקטינים להבין כי יכול אני על נקלה לקבל מצב בו פגישותיהם עם אביהם הופכות בשלב הראשון להיות בנוכחות צד ג', בחדר טיפולים, אך כל עוד תהא סרבנות הקטינים לפגוש באביהם או ללכת עמו – יימשך הטיפול אצל גורמים מקצועיים המחזיקים בידע בעניין.

30. אין בדעתי להחליף לעת הזו את מקום הטיפול, אין בדעתי גם לאפשר לאם לזוגג בין מקומות טיפול על-מנת להנציח את הניכור ההורי וטוב תעשה האם אם תאמר לילדיה כי בית המשפט, פשיטא, לא יסכים עם נתק בקשר בין אב לבנים, בדיוק כפי שלא יסכים לנתק בקשר לאורך זמן בין האם לבנים.

31. אני מתיר פרסום החלטה זו ללא פרט מזהה כלשהו אודות הצדדים.

ניתנה והודעה היום י"ב אדר ב' תשע"ט, 19/03/2019 במעמד הנוכחים.

ארזי שני, שופט

עו"ד נקר:

אני מפנה לתנ"ז 18-03-6328 שאמנם זה תיק נזקקות ואין שם נזקקות, אז כבוד השופטת מולד כתבה שהילדה תחליט איפה היא רוצה להיות ואני ערערתי בבית המשפט המחוזי בירושלים ונקבע שהילדה תחליט, ללא צו נזקקות וללא כלום.

הנתבעת (מתפרצת):

אבקש להעביר משמורת. אינני יכולה לגדל במצב כזה כבוד השופט. ביקשתי טיפול לילדים מכבוד השופט ומעובדות סוציאליות, שטענו שאין תקציב. אני רוצה להסיר כל זכות ואחריות שהילדים האלה יזכו לראות את אמם אי פעם, כי אני לא אוכל לחיות בתוך העוולות שעברתי משך שבע שנים ויש לי המון הוכחות ותיעודים.

עו"ד נקר:

עם כל הכבוד, באנו לבית המשפט, ניסינו להציג את התיאוריה ובית המשפט נתן החלטה שהאם לא יכולה לעמוד בה, תוך שהוא אומר דברים קשים ולדעתנו לא מבוססים. האם באה. אני הייתי מחכה עם זה, אבל האם, כנראה מהמצוקה שלה אומרת "אדוני, אתה ירדת עלי? אני אמא לא טובה ולא בסדר? מפגשים חושבים שאני לא בסדר? הרווחה חושבים שאני לא בסדר? אז קח אותם.

הנתבעת (מתפרצת):

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

19 מרץ 2019

תמ"ש 59564-12-18 כ. ואח' נ' כ.

1 גם יותר מזה, שאני חולת נפש. אבקש להסיר כל אחריות וקשר מהילדים שלי ואני לא מכירה בהם
2 כילדים שלי.

פסק דין

6
7 לאור דברי האם מורה אני על העברת המשמורת בקטינים לאב ויואילו שירותי הרווחה ומכון
8 "מפגשים" להתחיל בהעברה. ככל שהקטינים או מי מהם יסרבו לבוא לבית האב בכל מועד מרגע זה
9 ואילך מבקש אני שהליך ההעברה יסתיים במידת האפשר תוך השבוע הקרוב.

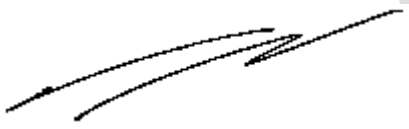
10
11 תואיל פקידת הסעד ונציג מכון "מפגשים" לפגוש בקטינים ולהסביר להם לאלתר.

12
13 ב"כ האב ימסור לשירותי הרווחה ולמכון "מפגשים" דבר החלטתי זו.

14
15 אין צו להוצאות.

המזכירות תסגור התיק.

16
17
18
19
20 ניתן והודע היום י"ב אדר ב' תשע"ט, 19/03/2019 במעמד הנוכחים.

21

_____
ארז שני, שופט

עו"ד נקר:

22
23 עוד משפט אחרון – אם יחליטו רשויות הרווחה לפנות בהליכי נזקקות, אז ברור שיש לנו "סיי" בעניין
24 הזה.
25
26
27
28